

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 329. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm17572/facsimile.pdf (tilgået 16. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Delphi holdtes de Pythiſke Lege, ſom oprindelig var Bæddes-Sange, hvortil ſiden kom Stræng-Lege; ved Kocinth holdtes de Iſthmiſke og i Argolis de Nemeiſke Lege, alle herom fra Kræftens Tid, men paa den Tid, vi med Kræftens gode Gværternes Bekendſkab, var alle andre Lege ſedvante af de Olympiſke, der ogſaa ſikkert var aldrig end Iliaden, da det var dem der gjorde Elis til „det hellige Land“ ſom det kaldes af Skalden. Det er allerede anmærket, at det var de Olympiſke Lege Styck, ſom holdtes i de ſamme Dage, at der blev folk der gik ud ved Thymepſter, men det der ſtaaer tilføjet, at de Kræfter i den Anledning ſpurgde, hvad Veſter var, de ved Olympia kæmpede for, og ſik til Svar „en Krands af Olive-Kriſte,“ da udbrød den ædle Veſter Tigranes: o, Mardenius, hvad har du gjort, at du indvilligede os i Kæmpe med Kammer, ſom toge kun Kræn i Seid *) Hermed er imidlertid ogſaa Alt ſagt hvad der med Sandhed kan ſiges til de Olympiſke Lege's Nærværelſe, naar de betragtes i og for ſig ſelv, medens der med Hæie er Meget at udfætte paa den Høflighed, hvormed Gværternes lige fra Veſter-Tiden ſværmede for Krandsene, der ſom ofteſt ſmykkede Kæmper og Sælgere, med hvem ingen Udſigting kunde anſe at have mere tilføjet end heit nødvendigt. Det gik Gværterne hermed, ſom det gaaer alle poetiſke Sværmere med den Gienſtand, hvortil de ſettede ſig, de begyndte med at overſkaffe Bæddes-Lobene og Særke-Præverne, ſom et dienſtligt træffende Billede paa den ſædvanlige Drift og ſlabige Kamp, ſom Nærværelſens heldige Udveikning kræver, men glemte ſaa ofteſtaanden Sagen over Billedet og omfavne en Sty for Hæie.

Dette maa imidlertid ikke toges ſaaledes, ſom om Gværterne, ſelv ved de Olympiſke Lege, over Lejemods-Væſterne rent havde glemt Sjæle-Kræfterne, thi haade ſtod Bædder dem aas *) Herod. VIII. 26.

